

Irodalomjegyzék

Csonka-Rákosa, R. Németh, K. 1998: **Thermal behaviour of hardwood polyphenols**. Proceedings of 5th EWLP pp. 333-336, Aveiro, Portugal, August 30-Sept. 2.

Merck Index 1996: **An Encyclopedia of Chemicals, Drugs and Biologicals**, 12th edition, Merck&CO Inc., Whitehouse Station, NJ

Moreira da Costa, E.-Barbosa Filho, J. M.-Gomes do Nascimento, T.-Macedo, R. O. 2002: **Thermal characterization of the quercetin and rutin flavonoids**. *Thermochimica Acta* 392-393. 79-84.

Németh K. 1998: **A faanyag degradációja**. Mezőgazdasági Szaktudás Kiadó, Budapest

Németh, K.-Varga, V.-Albert, L. 1998: **Differences Between the Modification of Flavonols Caused by Stress and Abiotical Effects**. Proceedings. of 5th EWLP pp. 341-343, Aveiro, Portugal, August 30-Sept. 2.

Olejniczak, S. – Potrzebowski, M. J. 2004: **Solid state NMR studies and density functional theory (DFT) calculations of conformers of quercetin**. *Org. Biomol. Chem.* 2: 2315-2322.

Pandey, K. K. 2005: **A note on the influence of extractives on the photo-discoloration and photo-degradation of wood**. *Polymer Degradation and Stability* 87. 375-379

Pizzi, A. 1994: **Advanced Wood Adhesives Technology**. Marcel-Dekler, Inc. pp. 149-217.

Pralhad, T.-Rajendrakumar, K. 2004: **Study of freeze-dried quercetin-cyclodextrin binary systems by DSC, FT-IR, X-ray diffraction and SEM analysis**. *Journal of Pharmaceutical and Biomedical Analysis* 34. 333-339.

Sjöström, E. 1993: **Wood Chemistry-Fundamentals and Applications**. Academic Press, New York

AZ ELSŐ ÖTVEN ÉV

DALOCSA GÁBOR*

„A mult a jövőnek tükre” (Kossuth)

A fafeldolgozással és famegmunkálással foglalkozó szakágazatok ipari rendszerű tömeges termelésbe való szerveződése a XX. század közepén hazánkban is elkezdődött. Ehhez a tevékenységhez az elmélet és a szélesebb munkamegosztáson alapuló szervezetek kialakítása sürgető problémaként jelentkezett. Ide tartozott a szakágazatoknak műszaki szakképzettséggel rendelkező, az elméletet a gyakorlattal egyesíteni tudó munkavállalók ellátottságának biztosítása is.

Ebben az időszakban a faiparban mindössze nyolc – különböző szakképesítésű – mérnököt foglalkoztattak. Ezt a hiányt igyekezett pótolni a Budapesti Műszaki Egyetem mely 19 hallgatóval az 1951/52 tanévben szakirányú mérnökképzést indított. Ennek eredményeként az 1954/55 tanévben 17 végzős hallgató kapott mérnöki diplomát. A Műegyetem 1955. szeptember 8-án nyilvánított faipari mérnökké egy hallgatót, ezért a faiparnak a tulajdonképpeni mérnökellátottságát ezen időponttól számíthatjuk. Ennek ötven éve.

A kezdetektől fogva napjainkig a faipari mérnökképzés jelentős fejlődésen, többirányú átszervezésen ment át, melynek eredményeképpen a faiparhoz tartozó szakágazatokba ma már jelentős számú mérnök eredményesen tevékenykedik. A részletesebb történeti áttekintést itt nem tartom feladatommak, csupán az első képzés befejezésével elkezdődött mérnöki munka szükségességére, és néhány eredményére kívánok

utalni. Az pedig közismert, hogy az elkezdődött mérnöki munka hatása a tudományos-műszaki fejlesztés és a gazdaság eredményeiben meghatározók voltak, és a termelőtevékenységben ma is visszatükröződnek.

Az igény kielégítés lehetséges útja

Az ipari méretű termelés-szervezés tömeges kialakulása a faiparban is a szakmai tudás mellett mindinkább igényelte – de egyben meg is követelte – a műszaki ismeretekkel rendelkező mérnökök munkáját. Így ahhoz, hogy a faipar fejlődése lépést tartson a követelményekkel, egyre sürgetőbbé vált a szakágazatok műszaki kultúrájának megteremtése, a fokozódó igények, szükségletek kielégítése, a termelékenység növelése. Egyidejűleg a különböző szaktudományokban elért eredményeknek a famegmunkálásban történő sürgető hasznosítása is a mérnöki munka alkalmazásának elengedhetetlen feltételévé vált. Az ehhez szükséges utat az iparvezetés a faipari mérnökképzés megszervezésében látta, s ezt az utat választotta. Így történt döntés a faipari mérnökképzés első generációja egyetemi hallgatóinak beiskolázására, melyet joggal nevezhetünk az iparfejlődés későbbi meghatározójának. Ezek után az elsőként végzett hallgatók – gépészek, faipari mérnökök – kezdetől fogva a faipar fejlődését, a műszaki haladást szolgálva dolgoztak és alkottak.

* Dalocsa Gábor

Az első diplomásoknak a termelési folyamatokba való bekapcsolódását jelentősen segítette, hogy legtöbbjük az adott szakterületről már több éves gyakorlati szakismerettel rendelkezett. Így az első szakma (asztalossegéd, technikus) ismerete mellett kapták az elméleti-műszaki képzést, s ezzel mind a technika alkalmazását a technológiai folyamatokba, mind a korszerű iparszervezési követelmények alkalmazásának olyan összhangját sikerült megvalósítaniuk, mely a szakágazatok termelésének ugrásszerű növekedését eredményezte.

Egyidejűleg elkezdődött az évszázados szakmai gyakorlati ismeretek elméleti megalapozása és továbbfejlesztése, a szakmai infonációcsere kiszélesítése, az önálló faipari mérnöki kar megszervezésének munkálatai. A fafeldolgozás és -hasznosítás fejlődése azután gyorsult fel, miután a szakmai gyakorlatot a tudomány terén ismert eredményekkel a mérnöki munka tevékenységének kiszélesítése folyamánként sikerült összekapcsolni. Az alkotó munkához a lehetőség adott volt, és utólag is igazolható, hogy a mérnökök is megtalálták a faipar fejlesztésének kibontakoztatásához az utat, s ezzel a munkájuk nélkülözhetelenné vált. Az elért eredmények hatása az iparban ma is érzékelhető, felhasználásuk a fejlődés szolgálatába állítható, mind a termelés, mind az oktatás területén.

Az első – majd később a már folyamatosan kiképzett – faipari mérnökök tevékenysége a szakágazat legkülönbözőbb területein érezteti hatását. Így napjainkban is felhasználhatók és alkalmazhatók azok az eredmények, melyeket elméleti, műszaki, technológiai és szervezeti vonatkozásban a faipar fejlesztésében az első generációs mérnökök alapoztak meg.

Az alábbiakban – a teljesség igénye nélkül – néhány fontosabb említésre méltó területen elért eredményt sorolunk fel.

Műszaki fejlesztés

A mérnöki munka alkalmazásával megkezdődött a kézimunka gépi munkával történő fokozott ütemű kiváltása. Nemcsak az új gépek termelésbe történő beállítására, de az egyes technológiai folyamatok megmunkáló gépsorokon történő elvégzésének megszervezésére is sor került.

Az erőteljes gépesítés eredményeként a kézi és gépi munka részaránya 75/25%-ról néhány év alatt 60/40%-ra változott. A változás és a kétműszakos termelésszervezés bevezetésének eredményeként a faipari termelés értéke mintegy négyszeresére emelkedett. A belső anyagmozgatás mechanizálása – különösen a fűrészelés és lapmegmunkálás területén – ezen időszakban kezdett elteljedni. A mérnökök ugyancsak tevékeny részt vállaltak az asztalos kisüzemek nagyvállalatokká történő átszervezésének folyamatában.

Technológiák fejlesztése

Ezen a területen a legfontosabb eredmények között kell említeni a hőpréselési technológiák kidolgozását és bevezetését az alapfelületek furnérozására új típusú ragasztóanyagok felhasználásával. Ezzel az évszázadokon át alkalmazott felületbevonási gyakorlatot sikerült hatékonyabbá tenni. Hasonló változást hozott a korábban a magasfényű felületkezeléshez szinte kizárólagosan alkalmazott alkalmazott politúrozás felváltása a poliészterrel történő lakköntéses eljárás, illetve a szórás módszer bevezetésével. Mindkét technológia elméleti megalapozásában és alkalmazásában – a szakágazatok vezetése mellett – az első generációs faipari mérnököknek történelmi érdemeik vannak. Ugyancsak segítséget nyújtottak a műanyagok

felhasználásának kiszélesítéséhez. Részt vállaltak a minőségfejlesztéssel, a minőségellenőrzéssel összefüggő műszaki feladatok megoldásában, a faipari tőrészek és illesztések rendszerének kidolgozásában.

Folyamatos gyártásszervezés, szakosodás-kooperáció

A fokozott munkamegosztáson alapuló szakosodás elindítása a termelés-szervezés területén lehetővé tette a szalagszerű termelés-szervezés megvalósítását. Az üzemek közötti kooperáció kialakítása, az alkatrészgyártás és összeszerelés új rendszerű szervezése nemcsak a gyártás hatékonyságát, de a szállítási költségek csökkentését is eredményezte.

A fafeldolgozás tudományos megalapozása

A végzett mérnökök bekapcsolódtak az agglomerált lapok kutatási-gyártási és felhasználási technológiai elméleti és gyakorlati megalapozásának munkálataiba. Különösen ezen új anyagok felhasználásának elterjesztésében segítettek az építő- és bútorigipari szakágazatokat. Ezeken a területeken nemzetközileg elismert eredményeket is felmutattak. Az elsőként alkalmazott faipari mérnökök szakcikkek publikálásával és kézikönyvek írásával is hozzájárultak a magyar nyelvű faipari szakirodalom megerősítéséhez.

Voltak mérnökök akik a végzés után bekapcsolódtak a tudományos képzésbe is. Közülük többen szereztek a faiparban elsőként tudományos fokozatot. Tevékeny részt vállaltak a későbbi mérnökgenerációk oktatásában.

A fejlesztési irányok kitűzése

Az első faipari mérnökök az iparfejlesztés mindenkorai irányjaiban uralkodó feladatokhoz igazodva dolgoztak a műszaki tendenciák kitűzésének és megvalósításának munkálataiban. Ez tette lehetővé, hogy a faipari termelés arányaiban az export mindenkor elismert helyet tudott kivívni és megtartani. Ezzel is hozzájárultak a hiánygazdálkodás fokozott megszüntetéséhez.

Összefoglalás

Elfogadva és szem előtt tartva a mérnöki munka alappilléreit, a műszaki kultúrát, a szakismeretet, a tudományt, megállapítható, hogy az első generációs mérnökök tevékenységükkel mindig a faipari szakágazatokat szolgálták. Visszatekintve az elmúlt ötven évre megállapítható, hogy a kitűzött feladataikat teljesítették. Sajnos közülük mára már sokan örökre eltávoztak, de ipartörténeti érdemeik elvülhetetlenek maradnak.

PROF. UGELEV BORIS NAUMOVICH 80 ÉVES

A faanyagtudomány "élő klasszikusa", Ugelev professzor 2005. július 31-én tölti be a 80. életévét. A Soproni Egyetemre két alkalommal is ellátogatott professzor élménydús előadásaira több évfolyam hallgatói is szívesen emlékeznek.

Ugelev professzor az egyetem elvégzését követően a Moszkvai Erdészeti és Faipari Egyetem (Mitisci) Faanyagtudományi és Hidrotermikus Fanemesítési Tanszékének lett a munkatársa, majd vezetője. Fő kutatási területe a porózus fatest fizikai tulajdonságainak vizsgálata volt. Ennek keretében új módszert dolgozott ki a belső feszültségek vizsgálatára, és nemzetközileg is elsőként összegezte a fában keletkező különböző belső feszültségekre vonatkozó ismereteket.

Fél évszazados oktatói munkája során mérnök-generációkat oktatott. Faanyagismeret tankönyve ma is az egyik legalaposabb munka a szakterületen. Ugelev professzor tagja az Orosz Köztársaság Tudományos Akadémiájának, és a Nemzetközi Faanyagtudományi Akadémiának is. Ez utóbbi keretében ma is elnöke a Közép- és Kelet Európai Régióknak.

Ugelev professzornak jó egészséget és további alkotó kedvet kívánnak magyar szakkollegái.

25 ÉVES A FAIPARI TECHNIKUSKÉPZÉS A SOPRONI ROTH GYULA GYAKORLÓ SZAKKÖZÉPISKOLÁBAN

DR. HANYVÁRI CSABA

Miért indult a képzés?

Az 1970-es évek közepén Magyarországon – elsősorban az erdőgazdaságoknál – jelentős fűrészüzemi rekonstrukció valósult meg. A meglévő üzemeket korszerűsítették és új feldolgozó kapacitások jöttek létre. Ugyanakkor a szakmai középírányító, technikus szakemberekből jelentős hiány mutatkozott. Így a fűrész-lemeziparban, tehát az elsődleges faiparban kevés volt a középzvezető, azok is főleg erdészként végeztek.

Az erdő- és fafeldolgozó gazdaságok szorgalmazására a felügyeleti szerv, a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium karolta fel az ügyet. Különösen Dessewffy Imre MÉM osztályvezető tevékenykedett sokat annak érdekében, hogy megindulhasson a fűrész-lemezipari, elsődleges faipari középfokú képzés Magyarországon.

A terv szerint a két nagy múltú erdész technikusokat adó soproni és szegedi iskolában indult volna meg a képzés. Azonban a helyi szándék és az indítási feltételek megléte csak Sopronban tette lehetővé a fűrész-lemezipari képzés indítását, 1980 szeptemberében.

Mi volt a célkitűzés és hogy történt annak megvalósítása?

Olyan középzvezetőkre volt szükség, akik kellő általános műveltséggel, szakmai elméleti és különösen gyakorlati ismeretekkel rendelkeznek, melyek alkalmassá teszik őket a technikus feladatok ellátására. Ennek érdekében színvonalas közismereti oktatásban részesültek, hogy sikeres érettségi vizsgát tegyenek a negyedik év végén. Ugyanakkor kellően alapos szakmai elméleti és erős gyakorlati képzést kaptak, hogy sikeres technikus képesítő vizsga után megállják helyüket a gyakorlati életben.

A célkitűzéseket oktatandó tananyagot és a nevelési feladatokat a tantervek, illetve pedagógiai programok tartalmazták. E dokumentumokat a szak mérnök-tanárai a politikai akarattal, szemlélet változásoknak megfelelően 3-4 évente átdolgozták, ügyelve arra, hogy a tananyag tartalmi része csak a tudományos műszaki fejlődés változásait kövesse, egyéb részei maradjanak.

A képzés egyik feltétele, az iskolai tanműhely rendelkezésre állt, természetesen folyamatos fejlesztésére szükség volt. A másik feltétel a szakmai vállalati környezet – Sopronban és környékén – a faipari cégek révén adott volt. Itt köszönetet kell mondani a soproni

és Sopron környéki, de az ország távolabbi részein lévő faipari vállalatok korábbi és jelenlegi vezetőinek, hogy kérésünkre mindig segítettek; akár tantárgyi gyakorlatokról, nyári csoportos gyakorlatokról, vagy tanulmányútról volt szó.

A harmadik feltétel a tankönyvek, ha nem is mindjárt az első évben, de az egyetemi tanárok és a szakmában dolgozó jeles szakemberek segítségével elkészültek. Részben ezek, részben az utóbbi 12-13 évben a Kozma Lajos Faipari Szakközépfiskola tankönyvei is segítik a szakmai elméleti munkát.

A képzés három szakasza

Az első szakasz az u.n. „4+1-es” képzés volt, 1980-tól 1991-ig. A közismereti tantárgyakkal (magyar, matematika, történelem stb.) együtt szerepeltek az órarendben a szakmai elméleti (anyagismeret, géptan, technológia stb.) és gyakorlati tantárgyak. A negyedik év végén került sor az érettségire és szakmai elméleti valamint gyakorlati vizsgára. Technikus azonban csak az lehetett, aki egy éves igazolt szakmai gyakorlat után, további egy éves levelező képzést (10 konzultáció) követően sikeres írásbeli, gyakorlati és szóbeli technikus vizsgát tett.

A második szakasz az 5 éves képzés, 1992-től 1999-ig. Az 1992-ben felvettek már nappali 5 éves képzésben

részesültek. A közismereti tárgyaknak itt már nagyobb óraszámú volt – a szakmai képzés rovására – mint az előző szakaszban; viszont az 5. évfolyamon a testnevelésen és osztályfőnöki órákon kívül csak a szakmai tantárgyak szerepeltek. A negyedik év végét érettségi vizsga, az ötödik év végét technikus, szakmai képesítő vizsga zárta.

A harmadik szakasz, a 6 éves képzés 2001-től indult. A 2001-ben felvettek már nappali 6 éves képzésben részesülnek. Az első négy évben kifejezett szakmai tantárgyak nincsenek; csak szakmai orientációs elmélet és gyakorlat a 9. és 10. évfolyamon (heti 3-5 órában), illetve szakmai alapozó elméleti és szakmai alapozó gyakorlati órák (korábbihoz képest szintén csökkentett óraszámúban) a 11. és 12. évfolyamon. Az első négy év fő feladata az érettségire történő felkészítés, míg a szakmai ismeretek elsajátítása a 13. és 14. évfolyamokon történik. A technikus képesítő vizsgára a 14. évfolyam végén kerül sor.

Külön meg kell említeni, hogy amíg 1996-ig egy teljes faipari osztály működött, addig 1996-tól a fenntartónk – Sopron Város Önkormányzata – első sorban költségvetési, finanszírozási okok miatt csak fél osztályt engedélyezett. Így ettől kezdve a felvehető maximális tanulói létszám csak 20 fő.

További fontos időpont iskolánk életében az 1999-es év., ugyanis ekkor lettünk gyakorló iskola, ami jelentősen javította finanszírozási lehetőségeinket. A gyakorló iskolai státusz megadása tulajdonképpen legalizálta azt, amit már több éve végeztünk, ugyanis a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetének, majd a Soproni Egyetemen meginduló tanárképzésnek

is gyakorló iskolája voltunk. Tehát a mérnök-tanár jelöltek, műszaki-tanár jelöltek iskolánkban végezték és végzik a tanítási gyakorlatukat.

Talán érdemes megemlíteni azt is, hogy az utolsó felvételi vizsgát 1994-ben tartottuk. A demográfiai hullámvölgy, a jelentkezések csökkenése iskolánkat is elérte. Újabb 5-6 év elteltével az érdeklődés némi növekedésével bevezettük, az u.n. felvételi elbeszélgetést. Ennek során sem feladatlapot, sem tesztet nem kellett a tanulóknak megoldaniuk, vagy kitölteniük, hanem csak a szakmai elkötelezettségükre, nyelvtanulási stb. szándékaik iránt érdeklődtünk.

A gyakorlati képzés feltételei

A jó erős gyakorlati képzés – mint már említettük – a jó technikusképzés alapfeltétele. Eszközigényes szakoktatás így a fűrész-lemezipari szakképzés esetén is faipari vállalatokra szorulunk, ugyanis, fűrészipari lap-, lemezgyártási technológiát, gépeket tanműhelyi körülmények között nem, csak üzemekben lehet megfigyelni, tanulmányozni, esetleg tevőlegesen gyakorolni. A Tanulmányi Erdőgazdaság RT Soproni Fűrészüzemével kezdetektől napjainkig jó a kapcsolatunk, tantárgyi gyakorlataink egy részét itt tartottuk és tartjuk. A lap- és lemezüzemeket 1-1 tantárgyi gyakorlati napra szervezett úttal, valamint tanulmányutakon lehetett tanulmányozni.

A rendszerváltozásig csoportosan szervezett összevont nyári üzemi gyakorlatokkal tudtuk céljainkat elérni. Ma már ilyenekre nincs lehetőség. Így a famegmunkálás, fafeldolgozás egyre fontosabb színtere a tanműhely. Első fejlesztése gépbeszerzésekkel 1982-

83-ban, majd 1993-ban a 2 szintes épületbővítéssel, illetve 2-3 évente 1-1 gép vásárlásával valósult meg. A legutóbbi korszerűsítésre, a géppark cseréjére a 2002-es és 2003-as pályázati pénzek elnyerésével nyílt lehetőség. A tantárgyi gyakorlatok során, ami hetente, évfolyamonként eltérően 4-8 órát jelentett, más-más napon tanulóink először a kézi szerszámokkal történő famegmunkálást, majd a gépi műveleteket gyakorolták és készítették egyenként ülökét, asztalt, kisszekrénykét, ablakot stb.-t. A tantárgyi gyakorlatok mintegy 50%-át tanműhelyi gyakorlat adta.

A gyakorlati képzést segítette az évfolyamonként szervezett 1 hetes tanulmányút, valamint az egyénileg szervezett 2-3 hetes összevont nyári üzemi gyakorlat, a tanuló lakóhelye szerinti faipari üzemben, vagy faipari vállalkozónál, továbbá a 13. és 14. évfolyamokon szervezett u.n. naposi szolgálat, melyek során 2-3 tanuló a tanműhely, vagy például a fűrészüzem napi feladatainak megoldásában vett tevékenyen részt.

A képzés adta lehetőségek

Az ötéves képzésre történő átálláskor, 1992-ben a fűrész-lemezipari képzést bővítettük. A cél az volt,

hogy a fűrész-lemezipari ismeretek mellett a bútór-és épületasztalosipari, szerkezzetani, gyártástechnológiai, gépészeti stb. ismeretek is szerepeljenek. Így a képzés már nemcsak egy részterületre korlátozódott, hanem a faipar teljes területét átfogta. Ezzel reméltük elérni azt, hogy végzetteink elhelyezkedési lehetőségeit jelentősen növeljük, egyúttal a jelentkezési kedvet is javítsuk.

A végzős tanulók számára adott a lehetőség különböző OKJ-s szakmunkás bizonyítványok megszerzésére. Így eredményes gyakorlati és szóbeli vizsga esetén például gépkezelői, vagy szerszámélezői stb. szakmunkás bizonyítványt kaphattak, ill. kapnak. A szakmai elkötelezettséget segítették a különböző; így például intarzia, vagy fafaragó stb. szakkörök.

Végzős tanulóink -évfolyamonként eltérően- 25-40%-a továbbtanult felsőfokon, főiskolán, egyetemen. Felméréseink szerint a végzett tanulók 60-70%-a szakmájában helyezkedett el.

Végül megállapíthatjuk – mint azt az eddig elmondottak is alátámasztják – , hogy tantestületünk az elmúlt 25 évben a célkitűzéseknek megfelelő, eredményes munkát végzett.

TANÉVZÁRÓ ÜNNEPÉLY A FAIPARI MÉRNÖKI KARON

BEJÓ LÁSZLÓ

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kara 2005. június 23-án rendezte meg tanévzáró, diplomaátadó ünnepélyét, mely ezúttal az egész Egyetem tanévzáró rendezvényeként is szolgált. Az ünnepség Dr. Faragó Sándor, a NyME rektorának és Szövényi Zsolt, az Oktatási Minisztérium főosztályvezetőjének ünnepi köszöntőjével kezdődött, majd Dr. Molnár Sándor, a Faipari Mérnöki Kar dékánja tartotta meg tanévzáró ünnepi beszédét. Ezt követően történt meg a Kar végzős hallgatóinak avatása, és a diplomák átadása.

Dr. Takáts Péter oktatási dékánhelyettes az idei évben 29 fő okleveles faipari, 52 fő faipari, 4 fő papíripari és 5 fő könnyűipari mérnökjelöltet, 15 fő okleveles építész tervező és 10 fő okleveles formatervező művész jelöltet, valamint 19 fő okleveles mérnök tanár és 51 fő műszaki szakoktató jelöltet terjeszthetett elő avatásra. Emellett a faipari termelés-szervező felsőfokú szakképzést folytató négy szakközépiskola 61 végzős hallgatójának avatására is sor került, a szakiskolák igazgatóinak közreműködésével.

Az ünnepi tanácsülés programja ezután számos kitüntetés, elismerés átadásával folytatódott, amelyek közül itt csak a legjelentősebbeket említjük. A Magyar Köztársaság Oktatási Minisztere Mészáros György egyetemi docens, a NyME Alkalmazott Művészeti Intézetének igazgatója számára Magyar Felsőoktatásért Emlékplakettet adományozott, melynek ünnepélyes átadására e rendezvényen került sor. Pro Facultate Ligniensis kitüntetést vehetett át Dr. Bölcskey Elemér, a Bécsi Műszaki Egyetem professzora, valamint Csehi István, a Faipari Egyetemi Kutatásért alapítvány kuratóriumának elnöke. A Faipari Mérnöki Kar Tanácsa címzetes egyetemi tanári címet adományozott Dr. Hegedűs József nyugalmazott egyetemi docens, valamint Dr. Tóth Sándor László a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium vezető főtanácsosa részére. Címzetes egyetemi docens címet kapott Kurusa László nyugalmazott vezérigazgató, a Pannon Fa- és Bútoripari Klaszter társelnöke, Dr. Nagy Béla Norbert, a Duna Élfurnér Kft. ügyvezető igazgatója, Dr. Németh László faanyagvédelmi szakértő, és Várkonyi Gábor, a Graboparkett Kft. ügyvezető igazgatója.

Az idei évben a Faipari Mérnöki Kar négy oktatója, Dr. Barta Edit, Dr. Csanády Etele, Dr. Fodor Tamás és Krisch János bizonyult méltónak a Nyugat-Magyarországi Egyetem Kiváló Oktatója kitüntetésre, és számos egyéb egyetemi elismerés, dicséret is átadásra került. Az egyetem hallgatói közül Hantos Zoltán okl. faipari mérnök, Jagadics Barbara okl. formatervező művész szakos hallgató rektori dicséretben, Bukosza Kristóf okl. építész tervező művész, Fignár Levente okl. formatervező hallgató, Fröhlich Nóra okl. építész hallgató, Horváth Miklós okl. faipari mérnök, Németh Bettina faipari mérnök, és Paukó Péter faipari mérnök dékáni dicséretben részesültek, Kuix Beatrix könnyűipari mérnök hallgató pedig Lux András díjat kapott. A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete által hagyományosan felajánlott diplomadíjakat az idei évben Vitáris László, Halász Zsófia és Juhász Tibor vehette át.

A Kar tudományos tevékenységét dicséri, hogy a 2004/05-ös tanévben számos kolléga megszerezte tudományos fokozatát. Két habilitált doktor avatására került sor, és nyolc hallgató felelt meg a Cziráki József Faanyagtudományok és Technológiák Doktori Iskolája által támasztott követelményeknek. Dr. habil. Horváth László, Dr. habil. Lükő István, valamint Dr. Borbély Endréné, Dr. Csanády Viktória, Dr. Erdélyi János, Dr. Fátrai György, Dr. Kánnár Antal, Dr. Molnár Viktor, Dr. Oszvald Ferenc Nándor és Dr. Varga Gábor bemutatására a Faipar következő számában kerítünk sort.

KÖZHASZNÚSÁGI BESZÁMOLÓ A FAIPARI EGYETEMI KUTATÁSÉRT ALAPÍTVÁNY 2004. ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL

A Faipari Egyetemi Kutatásért Alapítvány 2004. évben az alapító okiratban meghatározott célokért és módon az 1997 évi CLVI. Törvény alapján közhasznú szervezetként működött.

Az alapítvány székhelye:

1113 Budapest, Dávid Ferenc u. 6.

Az alapítvány célja:

- a faipari kutatás és alkotás támogatása
- kiemelt területnek minősül a felsőfokú szakember képzés, továbbképzés, a faipari egyetem alkalmazott kutatás támogatása
- faipari szakirodalom, publikációk, know-howk támogatása

Az alapítvány anyagi helyzetének alakulása:

Az alapítvány bevételei az alapító Henkel Magyarország Kft. és a társult tagok támogatásaiból, az személyi jövedelemadó adományozott 1 %-ából, és a mindenkori pénzeszközbankikamataiból származnak. A működéshez szükséges tárgyi eszközöket, valamint a naplófőkönyv vezetését a Henkel Magyarország Kft. biztosítja.

Az alapítványt 5 fős kuratórium irányítja, melynek

elnöke: Csehi István

tagjai: Dr. Molnár Sándor

Dr. Szabadhegyi Győző

Dr. Ádámfi Tamásné

Ecséri József

2004-ben az alapítványt 22 szervezet és magán-személy támogatta, mely támogatási összeg 1.130.000 Ft-ot tesz ki. A személyi jövedelemadó 1 %-os felajánlásából származó összeg 508.298 forint, amely 2003-hoz viszonyítva 12 %-os növekedést mutat. A működési költségek tartalmazzák a kuratórium elnökének utazási költség térítését, valamint a banki kamatokat.

A kuratórium 2004-ben két alkalommal ülésezett. A 2004. szeptember 10-i ülésén a kuratórium megtárgyalta az alapítvány pénzügyi helyzetét, továbbá

áttekintette az előző évi pályázatok teljesítésének állását. Megállapodás történt, hogy a támogató cégekkel a kuratórium tagjai személyesen felveszik a kapcsolatot a 2004. évi támogatások realizálása érdekében.

Az alapítvány pénzügyi alapjának növelése érdekében Dr. Molnár Sándor dékán úr vállalta, hogy a támogatói kör szélesítéséhez a hallgatókat is bevonja, különös tekintettel a személyi jövedelemadó 1 %-os adományozásából származó bevételekre.

A kuratórium dékáni javaslatra elfogadta, hogy az alapítványi tevékenység publikálása érdekében a jövőben a kuratóriumi ülésekre a Hallgatói Önkormányzat képviselőjét meghívja.

Ezen kuratóriumi ülés határozott a 2004. évi pályázati kiírás tartalmi követelményeiről, egyben felkérte Dr. Molnár Sándor dékán urat a pályázat meghirdetésére.

A 2004. november 27-i kuratóriumi ülésen a 2003 novemberi pályázatok teljesítésének értékelése megtörtént. A Faipari Kar vezetése által rendelkezésre bocsátott teljesítési igazolásokat és bizonylatokat átvizsgálva megállapítható, hogy ezek nagy része megfelelő, a kuratóriumi elnök javaslatára a kuratórium elfogadta.

Két pályázat teljesítése – kapcsolódó pénzeszközök hiánya miatt – nem történt meg.

A kuratórium egyhangúlag hozzájárult ahhoz, hogy a fel nem használt összegek 2005-ben a jóváhagyott célokra felhasználhatók.

Két pályázat teljesítéséről szóló beszámoló nem került elfogadásra, új teljesítés igazolásra kötelezte a pályázókat.

A 2004. IV. né-i pályázati kiírásra 17 pályázat érkezett, melyből 12 pályázat 1.247.375 forint támogatásban részesült, 5 pályázat fedezethiány miatt került elutasításra.

VAGYONI HELYZET ALAKULÁSA

(e.Ft)

	Előző év (2003)	Tárgy év (2004)
Bankszámla nyitó egyenlege:	468	536
Bevételek összesen	1.933	1.638
Egyetemi pályázatok támogatására fordított összeg	1.525	1.247
Az alapítvány működési költsége	275	290
Bankszámla záró állománya	536	612

2004 ÉVBEN TÁMOGATOTT PÁLYÁZATOK:

Pályázó és pályázati cél	támogatási összeg
■ Sági Éva doktorandusz hallgató, Építéstani Tanszék Térképelemzést segítő számítógép program vásárlás	90.250 Ft
■ Nyugat-Magyarországi Egyetem Építéstan Tanszék ANSYS végeelemes program bérleti díj fedezete	52.000 Ft
■ Nyugat-Magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kar, Faanyagtudományi Intézet Anatómiai laboratórium korszerűsítése	150.000 Ft
■ Nyugat-Magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kar, Faanyagtudományi Intézet Nemesített akácfaajták anatómiai vizsgálata	78.000 Ft
■ Balázs Tibor V. okl. faipari mérnök hallgató Faanyagok kopásállóság és keménység vizsgálata	100.000 Ft
■ Kuntner István, Faipari Gépészeti Intézet CNC gép munkadarab megfogó berendezés gyártása	10.000 Ft
■ Németh Szabolcs doktorandusz hallgató, Faipari Gépészeti Intézet Munkadarab leszorító berendezés	30.000 Ft
■ Deli József III. faipari mérnök hallgató, Lemezipari Tanszék Modifikált MDF készítése	58.000 Ft
■ Markó Gábor doktorandusz hallgató, Lemezipari Tanszék Aprítógép felújítás	133.875 Ft
■ Nyugat-Magyarországi Egyetem Mérnöki Kar, Technológiai Tanszék Számítógéppark fejlesztése	247.250 Ft
■ Penkaló Oxána és Horváth Péter doktorandusz hallgatók Terméktervezési és Gyártástechnológiai Tanszék Kutatási eszközök fejlesztése	128.000 Ft
■ Vágó József doktorandusz hallgató, Műszaki Mechanikai Tartószerkezet Intézet Triaxiális mérőberendezés gyártása	170.000 Ft
Támogatásra fordított összeg:	1.247.375 Ft

Csehi István
Kuratórium elnöke

TUDOMÁNYOS CIKKEK BENYÚJTÁSA A FAIPAR RÉSZÉRE

Kiadványunkba örömmel várjuk tudományos igényű közleményeiket. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a Faipar célja eredeti alkotások közlése, ezért csak olyan cikkeket várunk, amelyeket más újságokban még nem publikáltak. A folyóirat magas színvonala és a szerkesztői munka megkönnyítése érdekében kérjük az alábbiak betartását:

- A cikkeket egyszerű formátumban kérjük elkészíteni, (12pt Times New Roman betűk, dupla sorköz, elválasztások nélkül.) A stílusok használatát kérjük mellőzni. Az ilyen formában elkészített cikkek terjedelme max. 10 oldal lehet, az ennél hosszabb munkákat kérjük több, külön publikálható részre bontani.

- A cikkekhez angol nyelvű címet, kulcsszavakat, és rövid, (max. 100 szavas) magyar és angol kivonatot összefoglalót kérünk mellékelni.

- A szerzőknél kérjük feltüntetni a tudományos fokozatot, a munkahelyet és beosztást.

- Az irodalomjegyzéket az első szerző neve szerint, abc-sorrendben kérjük. Kérjük ügyeljenek a hivatkozások pontos megadására (újságcikkek esetén év, évfolyam, szám, oldalak; könyvek esetén év, a kiadó neve, székhelye, oldalak száma.) Kérjük, a cikkben belül a szerző és az évszám megadásával hivatkozzanak ezekre.

- Az ábrákat és táblázatokat a benyújtott anyag végén, külön lapokon kérjük megadni. A táblázatokat és ábrákat meg kell számozni, és címmel ellátni. A szövegben ezekre szám szerint kérünk hivatkozni (1. ábra, 2. táblázat, stb.) A szöveg ábráit kérjük minden esetben kép formátumban is (pl.: jpg, tif, psd) mellékelni.

- Az egyenleteket az MS Word egyenletszerkesztőjével kérjük elkészíteni (kivéve egészen egyszerű egyenletek esetében), és szögletes zárójelben beszámozni : [1]. Az állandóknál és változóknál dőlt betűformátum alkalmazását kérjük.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a Faiparhoz beérkező cikkek lektorálásra kerülnek, ami után azokat, ha szükséges, javításra/átdolgozásra visszaküldjük a szerzőknek. A szerzők javaslatait a lektor személyére vonatkozóan örömmel vesszük.

A végleges, javított szöveget, elektronikus formában (e-mail-en, vagy floppy-n) kérjük. A kéziratokat a következő címre várjuk:

Bejó László
NyME Lemezipari Tanszék
Sopron
Bajcsy- Zsilinszky u. 4.
9400
E-mail: lbejo@fmk.nyme.hu
Tel./fax: 99/518-386